

viharja hrumenje; ali groza mu naglo zapre sapo; tako tudi drugim. Otroci so nehali plakati, ženske upiti; le prsa se sopla hitreje; roke pa se držale za razne nepremične predmete.

Besnost viharja je rasla neprestano. Razbrzdali so se vsi življi; megla se je povečala s temo, oblaki z vodo, vihar s penami; valovje je treskalo v parnik, kakor bi pokali topovi, in ga metalo na desno, v levo in od oblakov na dno morja; včasih so valovja peneci vrhovi prehajali vso njega dolžino; ogromno valovje je vrelo, ko bi bilo le jedno strašno vrenje.

Svetilke so ugasovale v dvorani. Temnilo se je bolj in bolj; zdelo se je torej Lovrencu in Micki, da prihaja že smrtna temota.

»Micka!« začne kmet s pretrganim glasom, ker ni imel sape; »Micka, odpusti mi, da sem te peljal v pogin. Že je došla najina poslednja ura. Ne bodeva več z grešnimi očmi gledala sveta. Ne moreva se izpovedati; ni nama maziljenja poslednjega; ni nama groba v zemlji, temveč iz vode bodeva šla na strašno sodbo; ubožica!«

In ko je tako govoril, razumela je Micka, da ni več pomoči. Razne misli so spreletale njeno glavo; izvijali so se jej iz prs bolešni vzdih:

»Priprošnjica moja, usmili se me! reši me!«

In žaloba kruta stisne tako njeno srce, da je začela glasno ihteti. Ihtenje se je razlegalo po tej dvorani, kjer so vsi ljudje molčali, kakor na pogrebu. Samo jeden glas je kriknil iz kota: »still!« ali brž je umolknil, ko bi se ustrašil lastnega zvoka. Med tem je padlo steklo svetilniko z nova na tla, in plamen je ugasnil. Stemnilo se je še bolj. Ljudje so se tiščali v jeden kot, češ, da bi si bili bližje. Nastalo je osuplo molčanje. Hipno se sredi tišini razlegne Lovrenčev glas:

»Kirije elejson!«

»Kriste elejson!« odgovarjala je Micka.

»Kriste usliši nas!«

»Oče nebeški, usmili se nas!« Molila sta litanije.

Čudno slovesno je po tej temni dvorani donel glas starca in od ihtenja pretrgani odgovor dekleta. Nekateri izmed izselnikov so se odkrili. Sčasoma je deklica nehala plakati; glasova sta bila močnejša, čistejša; od zunaj jima je priglašala burja tuleča.

Hipoma se razlegne krik med stoječimi blizu izhoda. Val je odpahnil dveri in se valil v dvorano. Voda se je šumeč razlila po vseh kotih; ženske so vreščale in begale na postelje. Dozdevalo se je vsem, da je to že konec.

Brž potem ostopi služilni častnik s svetilko v roki, ves moker in zarudel. Z nekaterimi besedami umiri ženske, češ, da je voda udrla le slučajno; na to še pristavi, da nevarnost ni velika, ker je parnik na širokem morju. In res je pretekla ura za uro. Vihar je razsajal čimdalje besneje. Parnik je škripal, utapljal se s kljunom, nagibal krov, pokladal se na boka, toda ni utonil. Ljudje se nekoliko umirijo; nekateri so šli spat. Minilo je znova nekaj ur; v temno dvorano je udirala skozi gornje zamreženo okno siva svetloba. Dan se je delal na oceanu, bled, ko bi bil ustrašen, žalosten, mračen; vendar je donasal neko tolažbo in nadejo. Odmolivši vse molitve, katere sta znala na pamet, vlezeta Lovrenc in Micka na svoje postelje in zaspita trdno.

Vzbudil ju je še le glas zvonā vabečega k zajutruku. Toda nista mogla jesti, glava ju je bolela; starcu je bilo še slabše ko dekletu. V njega zmedeni glavi se ni moglo sedaj nič prav urediti. Lah, ki ga je zavodil na pot v Ameriko, mu je res pravil, da se je treba voziti čez morje; ali on si nikoli ni mislil, da bi moral prepluti toliko širjavo in se voziti toliko dnij in nočij. Menil je, da se prepelje z biodom, kakor se je mnogokrat prevažal čez Dravo, kadar je hodil k Sv. Martinu

na božjo pot. Ko bi bil vedel, da je morje tako ogromno, ostal bi bil v Bistrici. Vrh tega ga je še vznemirjala druga misel: ni li morda potoval v pogubo duše svoje in dekleta? Je-li ne greši človek, ki izkuša Boga in se spušča na tako valovje, čez katero se je trebalo voziti že sedmi dan do drugega obrežja, če se sploh nahaja kako obrežje na drugi strani? V tem strahu in dvomu mu je še bilo prebiti kakih štirinajst dnij; vihar sam je še besnel osem in štirideset ur; potem se je nekoliko premenilo. Drznil se je zopet iti z Micko na krov; ali ko sta zazrla valovje, ki je še bilo razburkano in črno, mislila sta si, da ju otima iz teh globočin le božja roka, a ne moč človeška. (Dalje prih.)

Smešnica. »Sosed«, nagovori kmet vaškega čevljarja, »sosed, včeraj pa si ga imel v redu pod klobukom!« »Resnica«, odvrne mu čevljar, »resnica, toda kaj čemo? Pri meni mora biti vselej vse v redu.«

Razne stvari.

(Cesarjev dar.) Nj. veličanstvo svitli cesar je daroval za pogorelce v Zahomeah, v Zilski dolni na Koroškem, 1000 gld. iz lastnega premoženja.

(Sv. birma.) Mil. knezoškof delijo, kakor po navadi, tudi letos na binkoštno nedeljo po poznem sv. opravilu v stolni cerkvi v Mariboru zakrament sv. birme.

(Sklep sv. misijona.) V nedeljo so mil. knezoškof slovesno sklenili sv. misijon v stolni cerkvi v Mariboru. Udeležba je bila ves čas obilna in velika cerkev je bila še pogostem premala ter ni mogla vselej vsprejeti vseh poslušalcev. Tudi v spovednicah je bilo veliko dela. Kakor je podoba, taja se torej tudi v Mariboru led maloverstva.

(Imenovanje.) Dr. Eberard baron Mylius pride od c. kr. namestnije v Gradci k c. kr. okr. glavarstvu v Mariboru in Ervin pl. Prah gre iz Maribora k c. kr. okr. plavarstvu v Celji.

(Podružnica) sv. Cirila in Metoda v Šentjurju na južni železnici je imela v nedeljo svoje letno zborovanje. Poleg domačih udov je bilo tudi nekaj gostov iz Celja, Žalca in Ljubljane. Predsednik Fr. Pisanec iz Vezovij je v jasnem govoru razložil kmetom, čemu da imamo družbo sv. Cirila in Metoda. Č. g. Alojzij Kreft, župnik na Kalobji, pa je povdarjal, kaj slov. ljudstvo jači: sloga in za družbo se je nabralo to večer 56 gld. Lepa svota za slov. šole na mejah!

(Iz Brežic) izvemo, da je vzbolel dr. J. Schmirmaul, zdravnik pri dež. bolnišnici, na umu ter so ga že odpeljali v blaznico v Feldhofu pri Gradci. Škoda vrlega zdravnika in vernega rodoljuba!

(C. kr. ministerstvo) za pravosodje na Dunaji je odbilo prošnjo »Nemcev« v Celji, naj osnuje mesto za tretjega c. kr. notarja in sicer za Nemca. To je bila pač otročja prošnja, vredna »Nemcev v Celji«.

(Podpora.) Slov. poslanci v deželnem zboru v Gradci so zložili 40 gld. ter jih darovali akademskemu društvu »Triglav« v Gradci v podporo namena tega društva.

(Velika nedelja) dobi novo slov. društvo: Bralno društvo »Mir« in je c. kr. namestnija pravila za-nj že odobrila. Sedaj je treba, da se oglasi dovolj udov in da se izvolijo pravi možje v odbor, sicer ostane plamen — brez ognja.

(Zmaga.) V Tokačevem pri Slatini so tokrat zmagali v vseh razredih pri obč. volitvi narodni možje in je s tem padla zadnja trdnjava nemškutarije v tej župniji. Iz srca jim častitamo pri tej zmagi.

(Škropljenje) drevja z modro galico se priporoča, ker ostane drevje tako trdno zoper raznotere bolezni, ki se ga sicer poleti lotijo, toda mi opomenimo naše bralce pri tem na to, da trava pod tacim drevjem ni za krmo, dokler je močni dež ne spere. Galica je strupena in če je v njej tudi le malo strupa, vendar lahko škoduje živini.

(Podružnica) nemškega šulvereina v Sevnici je imela svoje zborovanje zadnjo nedeljo pri J. Smrekarji, krčmarji čiste nemške krvi. Ako ima človek zdrave roke, šteje več prstov, kakor je bilo udov v tem zborovanju.

(Požarno društvo) se je ustanovilo v Logarovcih pri Ljutomeru. Poveljevanje bode v tem društvu slovensko in načelnik mu je vrli J. Farkaš, posestnik v Logarovcih.

(Vahtarica) v Celji je večkrat bila v zadnjem času zasežena in sicer zavoljo veleizdaje, kaljenja miru in še več enacih pregreškov. Gospoda, ki jo ima v rokah, menda ni čisto pri zdravi pameti — vse iz sovrašstva do slov. ljudstva in vendar živi le od njega!

(Živinoreja.) Okr. zastop v Celji je kupil letos 9 bikov z Murskega polja ter jih je izročil raznim posestnikom v okrajih, da se rabijo za vzboljšanje govedij v tem okraju. Je vredno hvale in posnemanja!

(Suša.) Skorej po celi Evropi, vsaj zapadni, imamo sušo, ali pri nas smo dobili še vsaj nekaj rose, po nekaterih krajih pa tudi te ni bilo. H koncu tega tedna pa se pričakuje obilo dežja, ali pa se tudi pričaka?

(Nesreča.) Dne 15. maja je peljal Pavel Koren, viničar v Rančah na Pohorju, apno v Maribor, na vozu pa je sedela tudi 9 let stara hčerka in ko je drugi voz trčil potem pri Betnavi v prvi, združilo je hčerko, da je prece umrla.

(Izlet.) V torek, dne 16. maja so napravili dečki ljudske in meščanske šole v Mariboru izlet k Sv. Duhu na Ostrem vrhu, toda tje niso prišli, kajti že potoma jim je umrl 13 let stari O. Zangger. Taki izleti se pri otrokih pač niso na pravem mestu!

(Posli.) V Maribor prihaja čedalje več poslov, posebno dekel z dežele. Sirote pa večinoma ne dobijo službe ali pa na takih krajih, kjer se pogubijo. Tudi po mestih ne teče medú!

(Samomor.) Dne 11. maja sta v Mariboru našli dve dekleti rano smrt: Ivana Pristov od Pesnice je utonila v valovih Drave, Kristina Gutmacher iz Maribora pa si je zavdala. Obe ste bili še le 18 let stari in vendar sta imeli že dovolje življenja. Oj mladine!

(Požar.) V Lukanji na Pohorju se je une dni unelo v gozdu ter je tega zgorelo pri 10 oralov. Škode ima knez Windisch-Grätz 5000 gld.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Anton Pernat, provizor na Planini, je dobil župnijo Marije Device v Dobovi pa Brežicah.

Loterijske številke.

Trst 13. maja 1893:	56, 72, 74, 51, 35
Line	79, 87, 77, 1, 56

Zahvala.

Za ljubeznivo sočutje v boleznih in pri pogrebu č. g.

Jožefa Kukovec,

župnika pri Sv. Andraži v Slov. gor., izrekam prirčno zahvalo posebno mil. g. Matiju Modrinjak, prošta in nadžupniku na Ptujih, mnogim č. g. duhovnikom, gg. učiteljem in pevcem itd. ter vsem onim, ki meni niso znani pa so skazovali ranjenemu toliko sočutje — meni v največjo tolažbo.

V Hartmannsdorfu, dne 9. maja 1893.

Janez Kukovec,
župnik.

Naznanilo.

Dne 14. majnika t. l. je Jozefa Gmeiner z Ribnice z dvema otrokoma odšla in se doschal še ni povrnila. Če bi kje kaj na ime Ignaca Gmeiner kaj kupovala, ali si izposojevala, naznanim s tem javno, da jaz nikakor nisem plačilec. Ignac Gmeiner.

Graščinsko oskrbnništvo Herberstorf

proda od postaje Wildon proti povzetju

jabolčnico
po 100 litrov 8—10 gold.

Krepek in zdrav,

ne pod 15 let star fant, se sprejme za usnjarskega učenca.

Pogoji zarad časa, uka, preskrbljenja in obleke se izvejo pri

Karolu Sabukaschegg v Celji.

Izjava.

S tem izjavimo razločno, da naš pravi Finger-jev Pliznski pivni grenkovec izključljivo naša iznajdba, da se prideluje izključljivo v naši Pliznski tovarni za pivni grenkovec in da ga le mi neposredno razpošiljamo. Prosimo toraj da občinstvo naj po vsem cesarstvu znan pridelek no zamenja s podobnimi pijačami in da se neposredno do nas obračajo.

S spoštovanjem 1-2
Pliznska tovarna za pivni grenkovec
Henrika in Adolfa Finger v Pliznu.

Razglas.

Pri Sv. Marjeti na Pesnici se boče staro šolsko poslopje za jeden nadstrop povečalo. Zniževalna dražba bo dne 23. maja ob 11. uri dopoldne v tukajšnjem šolskem poslopju. Podjetniki se nijudno vabijo. Predvarek, obris, in stavbeni pogoji so pri tukajšnjem šolskem vodstvu na pregled. Predvarek za stavbo je določen za 10.564 gld. 22 kr. Vsaki dražbar ima 5% varščine (Vadium) položiti.

Krajni šolski svet pri Sv. Marjeti na Pesnici
dne 30. aprila 1893.

3-3 Načelnik: Fr. Vakaj.

Najbolj po ceni se kupujejo:

najboljši molitveniki, šolske knjige, pisalne in šolske reči, izvrsten konceptni in pisalni papir, vsakovrstni zavitki, pisani papir, svilnati papir v 65 barvah, najboljšje karte.

Tiskovine za odvetnike in bilježnike, šole in občinske urade, trgovce itd.

A. PLATZER,

poprej Edvard Ferlinc,
gosposke ulice šte. 3 v Mariboru.

Knjigovezarska dela se točno in takoj po ceni izvršujejo.

Da ne bode nobena pomota, prosim, da na tanjko pazite na mojo tvrdo.

Novina na cerkveno-glasbenem polju:

SLAVA BOGU!

Cerkvene pesmi.

I. zvezek, 20 mašnih

zložila

P. Angelik Hribar in P. Hugolin Sattner,
Ord. S. Francisci.

Cena partituri 80 kr., vsak glas 15 kr.,
po pošti 5 kr. več.

☛ Dobiva se izključljivo le v frančiškanskem samostanu Ljnbjanskem. 1-3

Škropilnice

zoper peronosporo
prodaja

JANEZ DIALLER
v Radgoni.

Cena škropilnice 12 gold.

Spričevalo.

Vinorejska družba v Radgoni potrjuje ključavničarju g. Janezu Dialler v Radgoni, da so njegove škropilnice zoper peronosporo izmed vseh doslej izdelanih škropilnic, ker izpolnjujejo vse potrebe, kar jih zahteva od njih izkušen vinorejec:

1. Nizka cena. 2. Ročna, jako priprosta in trda naredba. 3. Majhna izraba. 4. Lahka teža. 5. Veliko delovanje, ker teče tekočina lahko iz nje in v tankih nitih. 6. Škropilnica se rabi lahko.

Na dalje se potrjuje, da je po naših krajih že več tacih škropilnic v rabi in so one tri do štiri leta, pri mnogi rabi, še brez večjih popravil vedno za rabo.

Vodstvo društva more po takem to škropilnico vsacemu vinorejcu priporočati.

V Radgoni dne 23. aprila 1892.

Za vinorejsko družbo v Radgoni:

Klotar Bouvier, Ozvat pl. Kodolitsch,
tajnik. načelnik. 6-7